

พระราชกฤษฎีกา

ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลโนนชัยศรี อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด

W.A. @&@@@

ภูมิพลอคุลยเคช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มิพระบรม ราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของ แผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลโนนชัยศรี อำเภอ โพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕៩ ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๙ วรรคสอง (๑) แห่งประมวลกฎหมาย ที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรตเกล้า ๆ พระราชกฤษฎีกาจืนไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานีเรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาลอน สภาพที่ดินอันเบ็นสาธารณ สมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลโนนชัยศริ อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๕๒๔"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลโนนชัยศรี อำเภอโพนทอง จังหว**ัดร**้อยเอ็ด ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตริว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกานี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตริ

แผนที่ทำยพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลีเมื่องใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลโนนชับที่รี อำเภอโพนทอง จังหวัตร้อยเอ็ด มาตราสวน ๑: ๓๒,๐๐๐ เนื้อที่ประมาณ ๒๙๙๔ ไร่ ขาตราสวน ๒๙๙๔ ไร่ ที่คนที่มีการครอบครอง 17. ทำบลโนนชัยศีร อำเภอโพนทอง บ่อน้ำปุ่น จังหวัดร้อยเอ็ต ที่คั้นที่มีการครอบครอง Monthol Mang * โปนานทนองจันา กางตาสการกระ บ้านหนองรี้ม้า เครื่องหมาย เขตที่คินที่ถอนสภาพ ต์ <u>รู</u>กพอ4 ทางหูลวง ทางสาธารณะ หมู่บ้าน Ø อชบ์ดีกรมชี้กิน

พิมพ์ที่ กองการพิมพ์และพัสดุข่าง กรมที่ดิน ๗,๕๐๐ แผ่น พ.ศ. ๒๕๒๔

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาลบับนี้ คือ เนื่องจาก
ที่สาธารณประโยชน์โคกดำมืด ในท้องที่ตำบลโนนชัยสรี อำเภอโพนทอง จังหวัด
ร้อยเอ็ด เนื้อที่ประมาณ ๒,៩៩๔ ไร่ ซึ่งทางราชการได้สงวนหวงห้ามไว้เป็นที่
เลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๖๔ และได้ขึ้นทะเบียนเป็นที่สาธารณประโยชน์
ไว้แล้ว บัจจุบันปรากฏว่าราษฎรได้เลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้นแล้ว สมควร
ถอนสภาพที่ดินดังกล่าวจากการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้
ร่วมกัน เพื่อให้ราษฎรได้ใช้ประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชกฤษฎีกานีขึ้น